

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica
Recapitvatio**

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima quarta Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

crato celebrari de eo sacrum, ad requisitionem peregrinantium, super lapide portatili. Cæterum anno millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, solicitatus fuit Martinus Cuperus Coëpiscopus Roberti Croy, Cameracensis episcopi, ut altare sancti Federici consecraret, diem festum, & processionem ei constitueret. Qui omnibus expensis sua suffraganea suique episcopi auctoritate, feretrum annuè circumferri ordinavit, die Dominico post natalem sanctorum Petri & Pauli: altare in sancti confessoris honorem consecravit pridie exaltatæ sanctæ Crucis: eundemque diem annuè in memoriam patroni per parochiam festuum instituit: dato desuper Flandrico diplomate. Quod tamen intra triennium in pestifera ædilis domo deperditum putatur, cùm diligenter quæsitum, nusquam sit inuentum. Fit autem Missa de communi, & lectiones Matutinæ ex Maximo notantur, *Ad laudem sancti.*

Decima quarta Septembris.

I^o. De S. Materno episc. & eius successoribus.

Ex diversis, potissimum ex Tungorum & Treuironum Brevisarijs.

Tenuit sacerdotis MATERNI episcopi, discipuli sancti Petri, qui simul Treuirense Coloniensi, & Tungrensi ecclesijs præfuit archiepiscopus, & Colonice spiritum Deo reddidit, sed Treuiris in ecclesia sancti patris Eucharij, quæ nunc ad sanctum Matthiam appellatur, simul cum ijsdem

ijsdem requiescit. Arbitror autem eum non præfuisse tribus episcopatibus distinctis, sed fidelibus multiplicatis, postea exorram esse dictis in locis, quibus sanctus Maternus antea fidem prædicarat, trium diœcesium distinctionem. Ideoque in eius rei significationem valde conuenienter pingi cum vnica quidem ecclesia, sed ex qua promineant tres turres. Natalem habet die decimaquarta Septembris: sed quædam ecclesiæ transferunt eum propter festum exaltatæ Crucis.

Optatus porro Mileuitanus episcopus, sub finem libri primi contra Donatistas, dicit ad urbem Romanam ventum esse à tribus Gallicanis episcopis, ut iudices essent in causa Donati & Cæciliiani; inter quos primo loco recenset sanctum Maternum ex Agrippina ciuitate. Nominat eundem Constantinus Augustus libro decimo historiæ ecclesiasticæ Eusebij. Verum ex temporum distantia colligitur, hunc diuersum esse ab illo, quem tres diœceses constanter celebrant ut sibi à beato Petro Apostolo missum. Unde legitur inter Patres Arelatensis Concilij, quod circa tempora Sylvesteri est habitum: Ex eadem Galliarum prouincia, ciuitate Agrippina, Maternus secundus episcopus. Et ad hunc pertinet quod alibi legitur, Seuerinum non Euphratæ pseudoepiscopi, sed Materni fortissimi Christianæ fidei propagatoris, & vigilissimi propagatoris, nec fidei, nec doctrinæ perfectione dissimilem successorem extitisse.

Cæterum post sanctum Maternum complures episcopi Treuirenses Tungorum curam habuisse memorantur, qui inter Belgarum populos primi usque ad Treuirorum fines habitauit. Recensentur autem hoc ordine, sanctus Maternus iam dictus, Nauitus, & ex ordine septem sequentes, Marcellus, Metropolis, Seuerinus, Florentius, Martinus, Maximinus, & Valentinus. Qua de causa etiam primi recensentur in catalogo episcoporum Tungrenium. Ex his sanctus Maternus passim celebratur. Martinus autem à Tungris

Vocatur A-
relatense 2.
intomo 1.
Concilio.

gris Apostolus Hasbaniax honoratur, quod suo loco comimorauimus. Reliquorum vero natales celebrat Treuirenensis ecclesia.

Sancti Nauiti, septimo Iulij.

Sancti Matcelli, quarto Septembris.

Sancti Metropoli, octavo Octobris.

Sancti Seuerini, vigesimo quarto Octobris.

Sancti Florentij, decimo septimo Octobris.

Sancti Maximini, vigesimo Iunij.

Sancti Valentini, decimo sexto Iulij.

Officium autem habent communie de Pontifice martyre.

Quanquam ignorem an tantum extensiè dicantur martyres, quia sub tyrannorum & paganorum persecutionibus multa pro fide Christi passi sint, quo sensu Romanos non nullos pontifices quidam martyres appellarunt. Sanè Tieviri de viginti tribus episcopis, ante Agritium fatentur se ignorare tempora consulum, annos administrationis, exitus, & tumulos. Hæc enim intercederunt in persecutionibus, & postea in Hunnorum ac Nordmannorum excidijs, quæ multa fuerunt. Saluianus enim episcopus deplorat, & æquissimæ dispensationi Dei ascribit, quod opulentissima vires ter continuatis euersionibus per Hunnos excisa, cum excidijs non corrigeretur, quarto perire meruerit. Ut mirum non sit in tot excidijs multa perisse: ob quæ etiam igit oramus, qualis fuerit status catholicæ religionis, sub dictis episcopis apud Tungros, qui simul cum Treuiris excisi sunt. Verisimile est interim sobrium fuisse, usque ad tempora sancti Seruatij, qui primus Tungris proprius episcopus præfuit. Nam & Treuitorum gesta clare habent eos non manifestè, feruente persecutione, præsulatum exercuisse, sed sicut Apostolus ait, in solitudinibus & montibus, speluncis, & cavernis.

*In Annali-
bus manu-
scriptis, &
Ioanne Ené
in gestis
Treuitorū.*

*Libro 6. de
vero sud-
cio.*

Hebr. 11.

Decima